

УДК 512.64

В. М. Петрикович, канд. фіз.-мат. наук
(Ін-т прикл. проблем механіки і математики АН України, Львів)

Паралельні факторизації многочленних матриць

Встановлені умови, при яких передбачувані факторизації многочленних матриць над по-
лем є паралельними до факторизацій їх канонічних діагональних форм. Вказано крите-
рій існування таких факторизацій многочленних матриць та запропоновано метод їх по-
будови.

Установлены условия, при которых предполагаемые факторизации многочленных матриц
над полем являются параллельными факторизациями их канонических диагональных форм.
Указан критерий существования таких факторизаций многочленных матриц и предложен
метод их построения.

Нехай P — поле, $P_n[x]$ — кільце $n \times n$ -матриць над $P[x]$. Через $D^A(x)$ позначимо канонічну діагональну форму матриці $A(x) \in P_n[x]$, тобто $D^A(x) = U(x)A(x)V(x) = \text{diag}(\mu_1(x), \dots, \mu_n(x))$, $\mu_i | \mu_{i+1}$, $i = 1, \dots, n$, $U(x), V(x) \in GL_n(P[x])$. Якщо матриця $B(x) \in P_n[x]$, $\det B(x) \neq 0$ є дільником

© В. М. ПЕТРИКОВИЧ, 1992

матриці $A(x) \in P_n[x]$, $\det A(x) \neq 0$ тобто

$$A(x) = B(x) C_1(x) \quad (A(x) = C_2(x) B(x)), \quad (1)$$

то відомо [1], що канонічна діагональна форма $D^B(x)$ матриці $B(x)$ є дільником канонічної діагональної форми $D^A(x)$ матриці $A(x)$, тобто

$$D^A(x) = D^B(x) \Psi(x), \quad (2)$$

де $\Psi(x)$ — деяка діагональна матриця. Отже, факторизації (1) матриці $A(x)$ відповідає факторизація (2) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$ така, що $A(x)$ еквівалентна $D^A(x)$, $B(x)$ еквівалентна $D^B(x)$. По аналогії із [2] введемо таке означення.

Означення. Нехай канонічна діагональна форма $D^A(x)$ матриці $A(x) \in P_n[x]$ зображається у вигляді добутку

$$D^A(x) = \Phi(x) \Psi(x), \quad (3)$$

де $\Phi(x) = \text{diag}(\varphi_1(x), \dots, \varphi_n(x))$, $\varphi_i | \varphi_{i+1}$, $i = 1, \dots, n-1$, $\Psi(x) = \text{diag}(\psi_1(x), \dots, \psi_n(x))$. Факторизацію

$$A(x) = B(x) C(x), \quad (4)$$

$B(x), C(x) \in P_n[x]$, матриці $A(x)$ таку, що $B(x)$ еквівалентна $\Phi(x)$, $C(x)$ еквівалентна $\Psi(x)$, будемо називати паралельною до факторизації (3) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$.

Зауважимо, що не для кожної факторизації (4) матриці $A(x)$ існує факторизація (3) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$, до якої вона паралельна, що випливає із наступного прикладу:

$$\begin{vmatrix} x(x-1) & 0 & 0 \\ 0 & x^2 & 0 \\ 0 & 0 & x^2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} x-1 & 0 & 0 \\ t & x & 0 \\ 0 & 0 & x \end{vmatrix} \begin{vmatrix} x & 0 & 0 \\ -t & x & 0 \\ 0 & 0 & x \end{vmatrix},$$

$t \in R$, $t \neq 0$. Матриці розглядаються над кільцем $R[x]$.

В даній роботі досліджуються паралельні факторизації многочленних матриць над довільним полем. Зокрема, вказуються умови існування і метод знаходження паралельних факторизацій многочленних матриць, у яких перший множник — унітальна матриця. Такого типу факторизації многочленних матриць над полем комплексних чисел розглядалися в роботі [3].

Надалі будемо вважати, що P — нескінченне поле.

Л е м а 1. Нехай факторизація (4) матриці $A(x) \in P_n[x]$, $\det A(x) \neq 0$, паралельна до факторизації (3) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$. Тоді існують матриці $U(x)$, $V_1(x)$, $V_2(x) \in GL_n(P[x])$ такі, що $U(x) \times V_1(x) = D^A(x)$, $U(x) B(x) V_2(x) = D^B(x)$, $V_2^{-1}(x) C(x) V_1(x) = \Psi(x)$, тобто із рівності (4) одержимо рівність (3) за допомогою одних і тих самих лівих і відповідних правих елементарних перетворень над матрицями в обох частинах рівності (4).

Д о в е д е н н я. На основі результатів роботи [4] існують матриці $Q \in GL_n(P)$, $R_1(x)$, $R_2(x) \in GL_n(P[x])$ такі, що

$$T^A(x) = QA(x) R_1(x) = \begin{vmatrix} \mu_1(x) & 0 & \dots & 0 \\ a_{21}(x) & \mu_2(x) & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1}(x) & a_{n2}(x) & \dots & \mu_n(x) \end{vmatrix}, \quad (5)$$

де $\deg a_{ij} < \deg \mu_i$, якщо $\deg \mu_i > 0$, і $a_{ij}(x) \equiv 0$, якщо $\deg \mu_i = 0$, тобто $\mu_i(x) = 1$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$ і

$$T^B(x) = QB(x) R_2(x) = \begin{vmatrix} \varphi_1(x) & 0 & \dots & 0 \\ b_{21}(x) & \varphi_2(x) & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ b_{n1}(x) & b_{n2}(x) & \dots & \varphi_n(x) \end{vmatrix}$$

такого ж виду (5). Тоді із (4) одержуємо $QA(x)R_1(x) = QB(x)R_2(x) \times R_2^{-1}(x)C(x)R_1(x)$. тобто

$$T^A(x) = T^B(x)C_1(x), \quad (6)$$

$$C_1(x) = R_2^{-1}(x)C(x)R_1(x) = \begin{vmatrix} \psi_1(x) & 0 & \dots & 0 \\ c_{21}(x) & \psi_2(x) & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ c_{n1}(x) & c_{n2}(x) & \dots & \psi_n(x) \end{vmatrix}.$$

Оскільки матриця $C(x)$ еквівалентна діагональній матриці $\Psi(x)$, а тому і $C_1(x)$ еквівалентна $\Psi(x)$, тобто $S(x)C_1(x)W(x) = \Psi(x)$, $S(x)$, $W(x) \in GL_n(P[x])$, то в множинах перетворюючих матриць $\{S(x)\}$ і $\{W(x)\}$ існують нижні унітрикутні матриці $S_1(x)$, $W_1(x)$ [5] такі, що $S_1(x)C_1(x) \times W_1(x) = \Psi(x)$. Тому із (6) одержуємо $T^A(x)W_1(x) = T^B(x)S_1^{-1}(x)S_1(x) \times C_1(x)W_1(x)$, або $T_1^A(x) = T_1^B(x)\Psi(x)$, де $T_1^A(x)$ і $T_1^B(x)$ вигляду (5). Оскільки $\mu_j | a_{ij}$, $\varphi_j | b_{ij}$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, то останню рівність можна записати так: $U(x)D^A(x) = U_1(x)\Phi(x)\Psi(x)$, де $U(x)$ і $U_1(x)$ —нижні унітрикутні матриці. Звідси маємо $U(x) = U_1(x)$ і $D^A(x) = \Phi(x)\Psi(x)$. Крім того, $V_1(x) = R_1(x)W_1(x)$, $V_2(x) = R_2(x)S_1^{-1}(x)$. Лема доведена.

Лема 2. *Нехай $C(x) = \|c_{ij}(x)\|_1^n$, $c_{ij}(x) \in P[x]$ — нижня трикутна матриця, тобто $c_{ij}(x) \equiv 0$ для всіх $i < j$, $i, j = 1, \dots, n$. Якщо $\delta_{jk}|c_{ij}$ для всіх $k = i, i+1, \dots, n$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, де $\delta_{ij}(x) = (c_{ii}(x), c_{jj}(x))$, то матриця $C(x)$ еквівалентна діагональній матриці $\text{diag}(c_{11}(x), \dots, c_{nn}(x))$.*

Доведення. На основі теореми Рота [6] і результатів роботи [5] одержуємо, що матриця $C(x)$ еквівалентна матриці $\text{diag}(c_{11}(x), \dots, c_{nn}(x))$ тоді і тільки тоді, коли система рівнянь

$$c_{ii}(x)t_{ij}(x) - \sum_{k=1}^{i-1} c_{kj}(x)z_{ik}(x) = c_{ij}(x), \quad i, j = 1, \dots, n, \quad i > j \quad (7)$$

має розв'язки. Розв'язування цієї системи рівнянь зводиться до послідовного знаходження розв'язків рівнянь вигляду $a(x)t(x) - b(x)z(x) = c(x)$, яке має розв'язки тоді і тільки тоді, коли $(a(x), b(x))|c(x)$ [7]. При виконанні умов леми 2 система рівнянь (7) має розв'язки. Лема доведена.

Теорема 1. *Нехай канонічна діагональна форма $D^A(x)$ матриці $A(x) \in P_n[x]$, $\det A(x) \neq 0$, і матриця $A(x)$ зображається у вигляді добутків (3), (4). Якщо $(\varphi_i(x)/\varphi_j(x), \delta_{ij}(x)) = 1$ для всіх $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, де $\delta_{ij}(x) = (\psi_i(x), \psi_j(x))$, то факторизація (4) матриці $A(x)$ паралельна факторизації (3) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$.*

Доведення. Нехай матриця $A(x)$ зображається у вигляді добутку (4). Тоді, як і при доведенні леми 1, застосовуючи одночасно до обох частин рівності (4) півскалярні еквівалентні перетворення, одержуємо рівність (6) (6) $T^A(x) = T^B(x)C_1(x)$, з якої маємо

$$\sum_{k=1}^i b_{ik}(x)c_{kj}(x) = a_{ij}(x), \quad i, j = 1, \dots, n, \quad i > j,$$

при цьому покладаємо $b_{ii}(x) = \varphi_i(x)$, $c_{ii}(x) = \psi_i(x)$. Оскільки $\mu_j | a_{ij}$, $\varphi_j | b_{ij}$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, то з цих рівностей при умові теореми 1 одержуємо $\delta_{jk}|c_{ij}$, $k = i, i+1, \dots, n$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$. Тоді на основі леми 2 матриця $C_1(x)$ еквівалентна діагональній матриці $\Psi(x)$. Оскільки матриця $C(x)$ із (4) еквівалентна матриці $C_1(x)$, то $C(x)$ еквівалентна $\Psi(x)$. Теорема доведена.

Наслідок 1. *Нехай $[e_i(x)]^{m_i}$, $i = 1, \dots, r$, — елементарні дільники неособливої матриці $A(x) \in P_n[x]$. Якщо $m_i = 1$, $i = 1, \dots, r$, то кожна факторизація матриці $A(x)$ є паралельною до факторизації її канонічної діагональної форми $D^A(x)$.*

Н а с л і д о к 2. Кожна факторизація неособливої многочленної матриці простої структури є паралельною до факторизації її канонічної діагональної форми.

Нехай $T^A(x) = QA(x)R(x)$, $Q \in GL_n(P)$, $R(x) \in GL_n(P[x])$ — трикутна форма вигляду (5) матриці $A(x) \in P_n[x]$, $\det A(x) \neq 0$. Нехай далі канонічна діагональна форма $D^A(x)$ матриці $A(x)$ зображається у вигляді добутку

$$D^A(x) = \Phi(x)\Psi(x) = \text{diag}(\varphi_1(x), \dots, \varphi_n(x))\text{diag}(\psi_1(x), \dots, \psi_n(x)), \quad (8)$$

$$\varphi_i | \varphi_{i+1}, \quad i = 1, \dots, n-1, \quad \sum_{i=1}^n \deg \varphi_i = sn.$$

Матрицю $T^A(x)$ зобразимо так:

$$T^A(x) = U(x)D^A(x), \quad (9)$$

$U(x) \in GL_n(P[x])$. Запишемо нижню унітрикутну матрицю:

$$K(x) = \begin{vmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ \frac{\mu_2(x)}{\mu_1(x)} k_{21}(x) & 1 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \frac{\mu_n(x)}{\mu_1(x)} k_{n1}(x) & \frac{\mu_n(x)}{\mu_2(x)} k_{n2}(x) & \dots & 1 \end{vmatrix}, \quad (10)$$

де $k_{ij}(x) = k_{ij}^{(r_{ij})} x^{r_{ij}} + k_{ij}^{(r_{ij}-1)} x^{r_{ij}-1} + \dots + k_{ij}^{(0)}$, $r_{ij} = \deg \varphi_i - \deg \varphi_j - 1$, якщо $\psi_j \nmid \varphi_i$, $i > j$, і $k_{ij}(x) \equiv 0$, якщо $\psi_j | \varphi_i$, $k_{ij}^{(r_{ij})}$ — незалежні змінні, тобто $K(x)$ — матриця над кільцем $P(k)[x]$, де $P(k)$ — розширення поля P , одержане шляхом приєднання $k_{ij}^{(r_{ij})}$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, до поля P . Тепер розглянемо добуток матриць $U(x)K(x)\Phi(x)$. Правими елементарними перетвореннями зведемо цю матрицю до вигляду (5), тобто для деякої матриці $S(x) \in GL_n(P(k)[x])$ $T(x) = U(x)K(x)\Phi(x)S(x) = T_0 x^m + T_1 x^{m-1} + \dots + T_m$ — трикутна матриця вигляду (5) з головною діагоналлю $\Phi(x)$. Через M_T позначимо матрицю

$$M_T = \begin{vmatrix} T_0 & 0 & \dots & 0 \\ T_1 & T_0 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & & \\ T_s & T_{s-1} & \dots & T_0 \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ T_m & T_{m-1} & \dots & T_{m-s} \end{vmatrix}.$$

Теорема 2. Матриця $A(x) \in P_n[x]$, $\det A(x) \neq 0$ має факторизацію

$$A(x) = (Ix^s + B_1 x^{s-1} + \dots + B_s)C(x), \quad (11)$$

де $B_i \in P_n$, $i = 1, \dots, n$, I — одинична матриця, паралельна факторизації її канонічної діагональної форми $D^A(x)$ тоді і тільки тоді, коли існують такі $k_{ij}^{(r_{ij})} \in P$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, що $\text{rang } M_T = (s+1)n$.

Доведення. Необхідність. Для матриць $A(x)$ і $B(x)$ із (11) існують матриці $Q_1 \in GL_n(x)$ і $R_1(x)$, $R_2(x) \in GL_n(P[x])$ такі, що $Q_1 A(x) \times R_1(x) = T_1^A(x)$, $Q_1 B(x) R_2(x) = T_1^B(x)$, із (11) одержуємо $Q_1 A(x) R_1(x) = Q_1 B(x) R_2(x) R_2^{-1}(x) C(x) R_1(x)$, тобто $T_1^A(x) = T_1^B(x) C_1(x)$, або

$$U_1(x) D^A(x) = U_2(x) \Phi(x) C_1(x), \quad (12)$$

де $U_1(x)$ і $U_2(x)$ — унітрикутні матриці. Оскільки матриця $C_1(x)$ трикутна і еквівалентна діагональній матриці $\Psi(x)$, то [5] існують унітрикутні матриці $G(x) = \|g_{ij}(x)\|_1^n$ і $F(x) = \|f_{ij}(x)\|_1^n$, $g_{ii}(x) = 0$, $f_{ii}(x) = 0$, $i < j$, $g_{ii}(x) = 1$, $f_{ii}(x) = 1$ такі, що $F(x)C_1(x)G(x) = \Psi(x)$. Тоді $U_1(x)D^A(x) \times G(x) = U_2(x)\Phi(x)F^{-1}(x)F(x)C_1(x)G(x)$, або $U_1(x)G_1(x)D^A(x) = U_2(x) \times \Phi(x)F^{-1}(x)\Psi(x)$,

$$G_1(x) = \begin{vmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 \\ \frac{\mu_2(x)}{\mu_1(x)} g_{21}(x) & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\mu_n(x)}{\mu_1(x)} g_{n1}(x) & \frac{\mu_n(x)}{\mu_2(x)} g_{n2}(x) & \dots & 1 \end{vmatrix}.$$

Скорочуючи останню рівність на $\Psi(x)$, матимемо $U_1(x)G_1(x)\Phi(x) = U_2(x)\Phi(x)F^{-1}(x)$. Оскільки матриця $B(x)$ із (11) унітальна, то $U_1(x)G_1(x)\Phi(x)$ правоеквівалентна до унітальної матриці. Неважко бачити [3], що матриці $U(x)$ із (9) і $U_1(x)$ із (12) зв'язані співвідношенням $U_1(x) = U(x)H(x)$, де

$$H(x) = \begin{vmatrix} h_{11}(x) & h_{12}(x) & \dots & h_{1n}(x) \\ \frac{\mu_2(x)}{\mu_1(x)} h_{21}(x) & h_{22}(x) & \dots & h_{2n}(x) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\mu_n(x)}{\mu_1(x)} h_{n1}(x) & \frac{\mu_n(x)}{\mu_2(x)} h_{n2}(x) & \dots & h_{nn}(x) \end{vmatrix}.$$

Тоді $U_1(x)G_1(x)\Phi(x) = U(x)H(x)G_1(x)\Phi(x)$. На основі твердження 3 [3] існує матриця $R(x) \in GL_n(P[x])$ така, що $H(x)G_1(x)\Phi(x)R(x) = D(x)\Phi(x)$, де матриця $D(x)$ має вигляд (10). За допомогою правих елементарних перетворень над стовпцями матриці $D(x)\Phi(x)$ одержимо $D(x) \times \Phi(x)R_1(x) = D_1(x)\Phi(x)$, $R_1(x) \in GL_n(P[x])$, де в матриці $D_1(x)$ елементи $d_{ij}(x)$ дорівнюють нулю, якщо $\psi_i \mid \psi_j$ і $\deg d_{ij} = \deg \psi_i - \deg \psi_j - 1$, якщо $\psi_j \nmid \psi_i$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$. Матриця $U(x)D_1(x)\Phi(x)$ правоеквівалентна унітальній матриці. Тому, покладаючи в матриці $K(x)$ $k_{ij}(x) = d_{ij}(x)$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$, одержуємо, що матриці $U(x)K(x)\Phi(x)$ і $T(x) = U(x) \times K(x)\Phi(x)S(x)$ правоеквівалентні унітальній матриці. Тому на основі леми 1 із роботи [4] маємо $\text{rang } M_t = (s+1)n$. Необхідність теореми доведена.

Достатність. Якщо $\text{rang } M_t = (s+1)n$, то матриця $T(x)$ правоеквівалентна унітальній матриці, тобто $L(x) = T(x)R(x) = Ix^s + L_1x^{s-1} + \dots + L_s$, $R(x) \in GL_n(P(k)[x])$ і $R(x) = R_0x^s + R_1x^{s-1} + \dots + R_s$. Коефіцієнти R_i , $i = 0, 1, \dots, n$, знаходяться як розв'язки рівняння

$$M_t \begin{vmatrix} R_0 \\ R_1 \\ \vdots \\ R_s \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \\ I \end{vmatrix}.$$

Тоді $Q^{-1}L(x)Q = B(x)$ є лівим дільником матриці $A(x)$, тобто $A(x) = B(x)C(x)$ [4]. Матриця $B(x)$ залежить від змінних $k_{ij}^{(r_{ij})}$, $i, j = 1, \dots, n$, $i > j$. Тому, надаючи їм допустимих значень із поля P , будемо одержувати дільники і факторизації матриці $A(x)$.

Браховуючи результати робіт [8, 9] одержуємо такий наслідок.

Н а с л і д о к 3. **Факторизація (11) матриці $A(x) \in P_n[x]$ (P — нескінченне поле), паралельна факторизації (8) її канонічної діагональної форми $D^A(x)$, єдина тоді і тільки тоді, коли у (8) $\Psi(x)$ — d -матриця, тобто $\psi_i \mid \psi_{i+1}$, $i, j = 1, \dots, n-1$.**

Якщо P — скінченнє поле, то сформульовані вище результати справедливі для многочленних матриць, які півскалярними еквівалентними перетвореннями зводяться до трикутної форми (5); умови такої звідності многочленних матриць наведені в роботі [4].

1. Newman M. On the Smith normal form // J. Res. Bur. Stand. Sect.— 1971.— 75.— P. 81—84.
2. Казімірський П. С. Розклад матричних многочленів на множники.— К.: Наук. думка, 1981.— 224 с.
3. Зеліско В. Р. О строєнні одного класа обратимих матриц // Мат. методы и физ.-мех. поля.— 1980.— Вып. 12.— С. 14—21.
4. Петричкович В. М. Полускалярная эквивалентность и факторизация многочленных матриц // Укр. мат. журн.— 1990.— 42, № 5.— С. 644—649.
5. Feinberg R. B. Equivalence of partitioned matrices // J. Res. Bur. Stand. Sect.— 1976.— 80, N 1.— P. 89—97.
6. Roth W. E. The equations $AX - YB = C$ and $AX - XB = C$ in matrices // Proc. Amer. Math. Soc.— 1952.— N 3.— P. 392—396.
7. Kucera V. Algebraic theory of discrete optimal control for siude-variable systems // Kybernetika.— 1973.— 9, N 2.— P. 94—107.
8. Боревич З. И. О факторизациях матриц над кольцом главных идеалов // Тез. докл. III Всесоюз. симп. по теории колец, алгебр и модулей (Тарту, сент. 1976 г.).— Тарту: Тарт. ун-т, 1976.— С. 19.
9. Казімірський П. С., Зеліско В. Р. Про виділення з поліноміальної матриці регулярного множника з наперед заданою формою Сміта // Теорет. та прикл. питання алгебри і диференц. рівнянь.— К.: Наук. думка, 1977.— С. 52—61.

Одержано 06.03.92